

[Jørgen Tved]

Det er altså den situation, vi står i, og det er det, vi skal tage højde for.

Så er der nogle, der har sagt, at jeg har brugt nogle løsevne citater. Det er da rigtigt, at jeg har bragt nogle citater dels fra det blad, der hedder Danmarks Amtsråd, dels fra Berlingske Tidende og såmænd også fra Politiken. Men hvad er det, sundhedsministeren siger bl.a. i Danmarks Amtsråd? Hun siger: »Man må vænne sig til at vurdere, hvor mange mennesker der har behov for en bestemt behandling«. Jamen hvem er det så, der skal cuttes af? Hvem er det, der ikke skal behandles? I dette tilfælde var der åbenbart tale om, at ikke alle patienter med nyresten skulle behandles. Jo, hvis de lider af den sygdom, og når det er teknisk muligt at behandle dem, så skal ingen vurdere, om det kan betale sig – så skal de behandles. Det er udgangspunktet for, at vi har rejst denne diskussion.

Jeg kunne nævne flere lignende citater, der fortæller mig, at det på det område, ministeren er sat til at administrere, er et spørgsmål om at vælge, hvem der er gode nok, og hvem der ikke duer.

Vi skal senere på dagen diskutere et forslag om at forbyde privathospitaler. Jamen hvad er det dog, der gør, at nogle mennesker vil sætte gang i at bygge private hospitaler, hvor der naturligvis skal tjenes kroner? Det er, at det sundhedsvæsen, det hospitalsvæsen, vi har, ikke er godt nok, at det ikke i tilstrækkeligt omfang kan klare de opgaver, det har, og det betyder, at de, der har råd til det, siger: Vi vil sikre os selv, vi vil sikre, at vi kan få behandlingen, og vi har altså muligheder for at betale. Når man vil lave den slags ting, bør det være et varsko til ansvarlige politikere om, at vores sundhedsvæsen ikke hører til verdens bedste mere, men at det er på den samme rutschetur nedad som så meget andet. Det er altså det, vi vil have man skal tage højde for.

Den konservative ordfører kom op og fortalte, at vi måtte have og måtte stille de ressourcer til rådighed, som var nødvendige for, at man kunne opnå den optimale behandling. Jamen hvordan kan man sige sådan noget, når man ved, at man selv har været med til at begrænse amternes og kommunernes muligheder for at have et anstændigt sundhedsvæsen? Hvordan kan man så komme herop og

sige, at vi har og skal stille det optimale til rådighed?

Det eksempel, som hr. Henning Rasmussen omtalte fra Ribe Amt, får vi jo gentaget, uanset hvilken amtskommune man ringer til. Det er det samme billede, vi får fra samtlige amter. Derfor synes jeg, det var uansvarligt, at den konservative ordfører kunne tillade sig noget sådant.

Jeg ved ikke, om det er rimeligt, som det f.eks. blev gjort fra den radikale ordførers side, at sige, at det skyldes personalegrupperne; det er, fordi der har været en strejke blandt de yngre læger; derfor er det deres skyld, at ventelisterne er steget. Jamen for det første er det jo efterhånden noget siden, at denne strejke har fundet sted, for det andet var der ventelister, før de strejkede, og for det tredje har der været rig mulighed for at få bragt tingene i orden, efter at strejken er ophørt.

Det er nogle dårlige undskyldninger, man fører i marken for en dårlig politik, der har givet nogle dårlige resultater; så enkelt er det. Og så kan det ikke hjælpe noget, man siger: Nu må vi vente på ministerens redegørelse. Jamen ministerens redegørelse vil være nøjagtig den samme som den, vi har fået i dag, nemlig at vi må se på tingene, nu skal vi undersøge, og nu skal vi nedsætte en komité. Jeg ved ikke, om jeg må citere et gammelt dansk ordsprog, der siger, at da fanden ville, der intet skulle ske, da nedsatte han en komité. Det er den gængse måde at trække tingene ud på. Det er det, vi ikke vil være med til. Vi har stillet denne forespørgsel, fordi vi ønsker, at alle muligheder skal være til stede for, at mennesker kan behandles.

Der var mange ting, det kunne være fristende at gribe fat i, men når CD kommer her og siger, at Fælles Kurs foregriber begivenhedernes gang, og at sundheds- og socialektoren burde være områder, som ikke kom til diskussion på den måde, som vi har rejst problemerne, er der enten noget galt, eller også forstår man ikke, hvad det egentlig er, man byder de mennesker, som har behov for det sundhedsmæssige og det sociale system. Og jeg vil gerne i denne sag sige, at det måske skyldes ukendskab til, hvordan tingene fungerer.

Vi har allerede fået et forslag om motiveret dagsorden, og jeg skal nu tillade mig at fremsætte et andet. Jeg har for så vidt allerede gi-